

๓๑

คณหา ๓

คณหา คือ อะไรละ กามคณหา ภวคณหา วิภวคณหา
แยกออกไปเป็นสาม

เห็นคณหาอีก อ้อ อ้ายเจ้ากามคณหานี้ อยากได้กาม
อยากได้รูป ได้เสียง ได้กลิ่น ได้รส ได้สัมผัส นั่นเอง เจ้าถึง
ต้องมาเกิด เออ อยากได้รูป ได้เสียง ได้กลิ่น ได้รส ได้สัมผัส
ไปตรีนพันทางกันปนนี่ รบราฆ่าพันกันยับเยินเป็นทีเดียว
เพราะอยากได้รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส นั่นแหละ ไม่ใช่เรื่อง
อะไร

เห็นชัดๆ อย่างนี้ว่า อ้อ อ้ายนี่เองเป็นเหตุให้เกิด
กามคณหานี้เอง อ้อนี่อายตนะของกามคณหาทั้งนั้น ในอบาย-
ภูมิทั้ง ๔ เปรต นรก อสุรกาย สัตว์ดิรัจฉาน เหล่านี้ มนุษย์
สวรรค์ ๖ ชั้น นี่กามคณหาทั้งนั้น

อ้ายกามนี่เองเป็นตัวสำคัญ เป็นเหตุ อ้ายนี้สำคัญนัก
ไม่ใช่แต่กามคณหาฝ่ายเดียว

ไปดูถึงรูปพรหม ๑๖ ชั้น พรหมปาริฉัฏฐา พรหมบุโรหิตา
มหาพรหม ปรีตตภา อัมปมาณาภา อาภัสสรา ปรีตตสุภา
อัมปมาณสุภา สุภกินหา เวหัพพลา อสัณญีสัตตตา อวิหา
อตัปปา สุตัสสา สุตัสสี อกนิฏฐ รูปพรหม ๑๖ ชั้นนี้เป็น**ภวตัณหา**

อ้ายนี้อยากได้รูปฌานที่เราดำเนินมานั่นเอง ปฐมฌาน
ทุติยฌาน ตติยฌาน จตุตถฌาน อ้ายนี้เป็นรูปพรหม

อากาสาณัญจายตนฌาน วิญญาณัญจายตนฌาน
อาภิกขัญญายตนฌาน เนวสัญญานาสัญญายตนฌาน อ้ายนี้
ให้ไปเกิดเป็นอรูปพรหม

อากาสาณัญจายตนะ วิญญาณัญจายตนะ อาภิกข-
ัญญายตนะ เนวสัญญานาสัญญายตนะ อ้ายนี้ติดอ้าย ๔
ดวงนี้เอง เมื่อไปติดเข้าแล้วมันชื่นมันมันสบายนัก กามภพสู้
ไม่ได้ มันสบายเหลือเกิน มันสุขเหลือเกิน

ปฐมฌานก็สุขเพียงเท่านั้น ทุติยฌานก็สุขหนักขึ้นไป
ตติยฌานสุขหนักขึ้นไป อาภิกขัญญายตนฌานสุขหนักขึ้นไป
เนวสัญญานาสัญญายตนฌานสุขหนักขึ้นไป มันพิลึกกึกการละ
มันยิ่งใหญ่ไพศาลทีเดียว

ส่วนรูปภพนั้นเป็นภวตัณหา อ้ายภวตัณหา นี้เอง เป็นเหตุ
ให้เกิดในรูปภพทั้ง ๑๖ ชั้นนี้

ฝ่ายอรุภพทั้ง ๔ ชั้น นี้ วิภวตัณหา เข้าใจว่านี่เอง
หมดเกิด หมดแก่ หมดเจ็บ หมดตายเสียแล้ว เข้าใจว่านี่เอง
เป็นนิพพาน

เมื่อไม่พบศาสนาของพระบรมศาสดาจารย์ก็เข้าใจว่า
อากาศานัญญายตนะ วิญญูณัญญายตนะ อากิณฺญัญญายตนะ
เนวสัญญานาสัญญายตนะ นี่เองเป็นนิพพานทีเดียว เข้าใจ
อย่างนั้น คั่นคว้าวหาเอาเอง

นี่เป็นวิภวตัณหา ไปติดอยู่อ้ายพวกนี้เอง

เขมาเขมสรณาคมน์

๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๔๙๗